

Různý věci a Dusty

Irena Krivánková maluje své obrazy přirozeně intuitivní abstraktní formou, do níž vkládá místy předmětné znaky; osobitý pohledem citlivě zaznamenává věci kolem sebe, především to, co se děje bedděčně - jen tak - ze dne na den. Nejspíš proto její obrazy ukazují tu nepojmenovanou a obvykle přehlíženou tvářnost současného dění. Ta je totiž plná konkrétních všedních událostí, které se často ani nedostanou do centra naší pozornosti, neboť bývají překryty clonou aktuálních záměrů a idejí.

Díváme-li se však na věci kolem nás pozorně, ukazují se nám na horizontu přítomnosti jejich složené formy jako výrazné vizuální signály probíhající proměny. Jakoby se právě v provizorním kontextu věcí, prožitých osobně a na okraji, mohl projevit smysl toho co přichází: jak o tom zpívá John Lennon v jedné písni svému synovi: *život je to co se děje, zatímco si děláš jiné plány*. Může tu být snad něco skutečnějšího než všemi přezíraný obyčejný život ze dne na den?

V obrazech této výstavy poznáme Krajiny, ve kterých krouží projasněné prvky abstraktní formy i znaky konkrétních věcí, soustřed'ují svou sílu do volné skladby barevných emocí a vytvářejí v prostoru rezonující síť tvořivých sil z planetárního zdroje. Do sítě jsou jako svorníky vsazeny různé věci, temně zelený Strom, Sluneční stráž s přisvitem červánků na obzoru, souostroví Jezerního kraje i houští Orchidejí, rostlinný biotop s názvem Botanikus nebo Citron i příběh ponořený V mlze.

Zpřítomňuje se v nich však i Irenin malý pes, Dusty, který se jednoho dne vznesl do prostoru mezi nebem a zemí, a my díky jemu můžeme na okamžik spatřit, že se jeho ukončená cesta těla tolik podobá lidské konečnosti. Namísto opakující se a někdy bezútěšné strany všeho, co se kolem nás děje, připomínají nám Ireniny obrazy to, co jsme měli a stále máme rádi, co s námi vždycky zůstane nejen v paměti, ale i v srdci. Možná nám její obrazy pomůžou objevit, že všechno, co jsme udělali v souladu se svými emocemi, zůstane navždy v bezpečí v našem srdci. Nakonec všichni tušíme, že věci dělané z lásky, jsou to jediné, co snad bude jednou shledáno dobré, aby se mohlo stát lepší částí budoucí skutečnosti.